

prima instanță C. Crețu
instanța de apel N. Cernat
A. Pahopol
A. Gavriliță

dosarul nr.2ra-1005/14

Î N C H E I E R E

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Nicolae Tretiac, Irina Efest și Tatiana Efest, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Efest și Tatiane Efest împotriva lui Nicolae Tretiac, intervenientul accesoriu Societatea de asigurări-reasigurări „Donaris-Group” societate pe acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Irina Efest, casată hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 mai 2013 în partea respingerii pretenției Irinei Efest cu privire la repararea prejudiciului moral și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care pretenția data a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 29 aprilie 2010, Irina Efest și Tatiana Efest au depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Tretiac cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii au indicat că la 03 noiembrie 2008, aproximativ la ora 08.30, pârâtul aflându-se la volanul automobilului de model „Toyota Carina” cu număr de înmatriculare IL AU 828, se deplasa pe str. Grenobl din direcția străzii Costiujeni spre str. Testemițeanu mun. Chișinău. În apropierea blocului nr. 145 din str. Grenobl pârâtul a ignorat cerințele indicatorului rutier și marcajul rutier, încălcând art. 11 pct. 5 al Regulamentului circulației rutiere, în rezultatul căruia a comis tamponarea Irinei Efest, care traversa regulamentar str. Grenobl pe trecerea pentru pietoni.

Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 martie 2009, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2009, Nicolae Tretiac a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (1) Codul penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în beneficiul statului în mărime de 250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de un an.

Susține că în urma accidentului rutier, în perioada de 03 noiembrie 2008 până la 05 noiembrie 2008, pentru o intervenție medicală de urgență, reclamanta Irina Efest a fost internată în Centrul Național Științifico-Practic Medicină de Urgență mun. Chișinău.

La 05 noiembrie 2008, a fost internată în spitalul Ministerului Afacerilor Interne mun. Chișinău cu diagnosticul traumatism cranio-cerebral acut, închis, asociat, contuzie para-ventriculară dreapta, sindrom ateno-vegetativ, HIC moderat, fractură închisă a maleolei laterale a gambei drepte cu deplasare, contuzie cu lezarea parțială a ligamentelor gambei stângi și traumatism cranio-cerebral închis. La 14 noiembrie 2008 a fost externată din spitalul MAI, cu prescripția efectuării tratamentului la domiciliu, sub supravegherea medicului de familie.

Menționează că pentru achitarea investigațiilor medicale și procurarea medicamentelor pentru tratament a suportat cheltuieli în sumă de 5178,23 lei.

Susține că începând 07 octombrie 2008 s-a înscris la școala de frizeri „Artstil” mun. Chișinău și a achitat taxa de studii însă în urma accidentului rutier a fost în imposibilitate de a frecventa cursurile și ca urmare nu le-a absolvit. Astfel, menționează că a suportat cheltuieli în sumă de 2325,50 lei ce nu i-au fost restituite.

Afirmă că timp îndelungat s-a aflat cu piciorul în ghips și a fost îngrijită de mama sa, motiv pentru care aceasta a fost nevoită să plece în concediu neplătit de la serviciu, astfel ratând salariul în mărime de 3800 lei.

Astfel, invocă reclamantele că prin acțiunile pârâtului Nicolae Tretiac și în rezultatul consecințelor accidentului rutier le-au fost cauzate suferințe fizice și psihice pe care le estimează la suma de 50000 lei.

De asemenea a menționat că pe cauza penală a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2500 lei și în cauza dată în sumă de 2500 lei.

Prin urmare, solicită Irina Efest încasarea de la Nicolae Tretiac a sumei de 7095,73 lei în conul reparării prejudiciului material cauzat prin infrațiune, suma de 50000 lei în vederea reparării prejudiciu moral, cheltuielile pentru asistența juridică suportate pe cauza penală în sumă de 2500 lei și pentru cauza civilă în sumă de 2500 lei.

Pe parcursul judecării pricinii Irina Efest și Tatiana Efest au depus o cerere cu privire la concretizarea acțiunii, prin care au solicitat încasarea din contul lui Nicolae Tretiac suma de 6665,73 lei cu titlu de prejudiciu material, 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 30 lei cheltuieli de judecată, 2500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică acordată pe cauza civilă și 2500 lei pe cauza penală, încasarea din contul pârâtului în beneficiul Tatiane Efest suma de 3800 lei cu titlu de prejudiciu material, 1000 lei cheltuieli de asistență juridică.

La 17 decembrie 2012 Irina Efest și Tatiana Efest au depus o altă cerere de concretizare a acțiunii prin care au solicitat încasarea de la pârât în beneficiul Irinei Efest suma de 1955,5 lei cu titlu de prejudiciu material, și anume, taxa pentru școala de frizer, 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, și în beneficiul Tatiane Efest suma de 3800 lei cu titlu de prejudiciu material, 1000 lei cheltuieli de asistență juridică și 100 lei cheltuieli pentru perfectarea procurii.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 mai 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013 a fost admis apelul declarat de către Irina Efest, casată parțial hotărârea primei instanță în partea respingerii pretenției Irinei Efest cu privire la repararea prejudiciului moral cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere parțială a pretenției date, fiind încasat de la Nicolae Tretiac în beneficiul Irinei Efest suma de 5000 lei în vederea reparării prejudiciului moral și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 lei, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 27 ianuarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Nicolae Tretiac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Nicolae Tretiac, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a aplicat eronat analogia dreptului, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară.

Consideră că instanța de apel corect a respins apelul intimatului în partea pretențiilor ce țin de repararea prejudiciului material, dat fiind faptul că compania de asigurări SA „Donaris-Group” a achitat integral intimatului Irina Efest, prejudiciul material în sumă de 13966 lei.

Susține că instanța nu a ținut cont de faptul că până la începerea procesului de judecată i-a achitat intimatului Irina Efest suma de 8000 lei cu titlu de prejudiciu moral, fapt pe care intimatului îl recunoaște motiv din care consideră că nu poate fi obligat să-l achite în mod repetat.

La 06 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Irina Efest și Tatiana Efest au declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentele Irina Efest și Tatiana Efest au indicat că nu sunt de acord cu hotărârile instanțelor de judecată deoarece instanța de fond a apreciat greșit probele adunate la dosar, precum și a aplicat normele de drept procedural în mod eronat, interpretând-o în folosul intimatului.

Au mai indicat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea, au aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului și că la judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului.

Consideră că instanțele de judecată nejustificat au respins pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor în sumă de 3800 lei suportate în rezultatul infracțiunii intimatului Nicolae Tretiac.

De asemenea, consideră că instanța urma să admită capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, care îl consideră echivalentul real și chibzuit al despăgubirilor materiale pentru prejudiciul moral cauzat, reieșind din suferințele la care au fost supuse, lipsurile suportate din bunul simț și care o consideră posibilă să le asigure o satisfacție sufletească echitabilă.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nicolae Tretiac și recursul declarat de către Irina Efest și Tatiana Efest nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în ambele recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Nicolae Tretiac și recursul declarat de către Irina Efest și Tatiana Efest ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Nicolae Tretiac și recursul Irinei Efest și Tatiane Efest se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi